Quelle: http://manuscripta.at/?ID=30288
Copyright: Heiligenkreuz, Zisterzienserstift

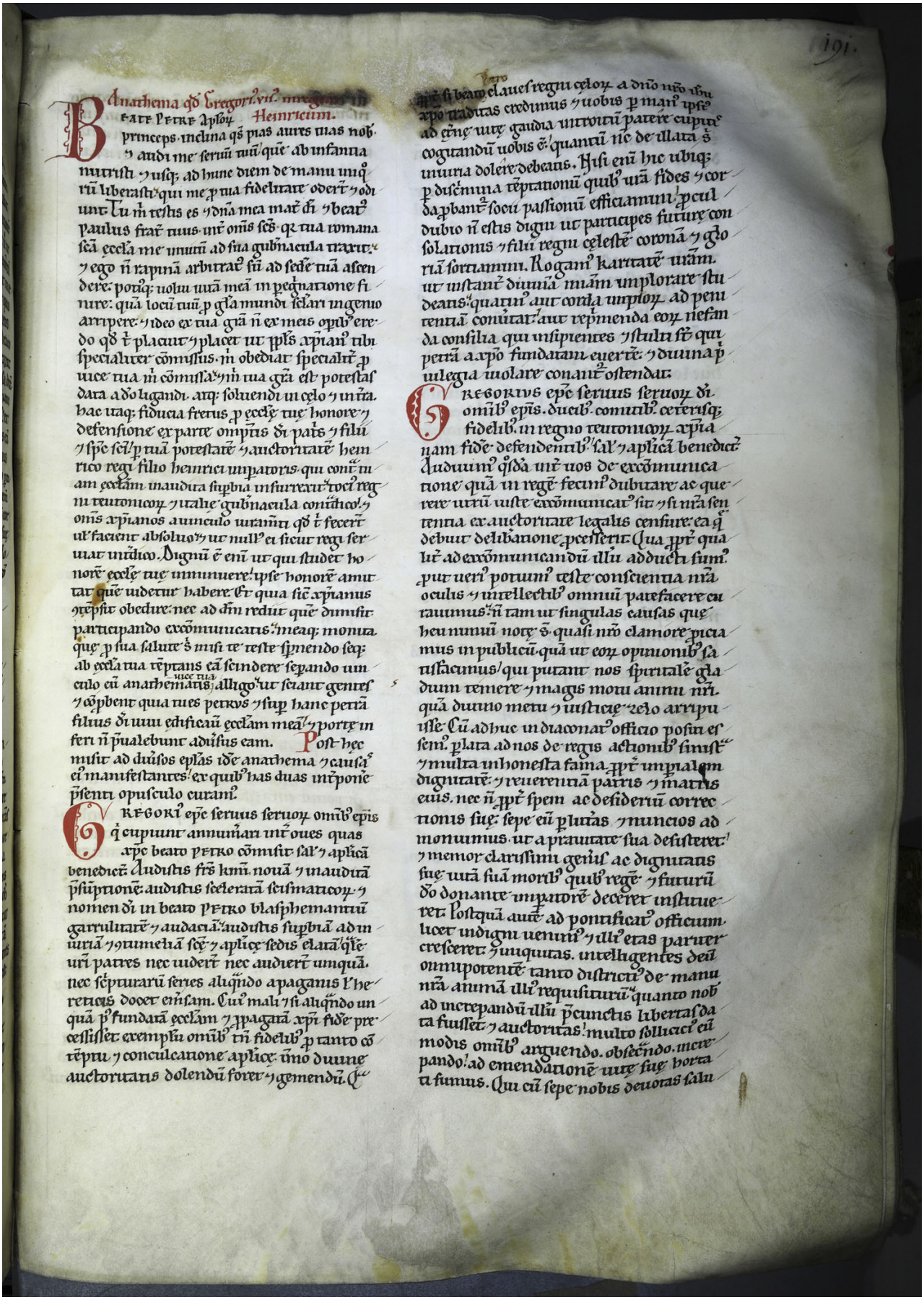

191.

Anathema qd̃ Gregorius vii. imperatori
Heinricium.

Beate Petre apl̃e princeps inclina qs̃ pias aures tuas nob̃ ꝗ audi me seruũ tuũ quẽ ab infantia nutristi ꝗ usq; ad hunc diem de manu iniq̃ rũ liberasti qui me p tua fidelitate odẽt ꝗ odiunt. Tu m̃ testis es ꝗ dn̄a mea mat̃ ẽ ꝗ beat̃ paulus frat̃ tuus. unt̃ omn̄is sc̄s. qt̃ tua romana sc̄a ecc̄la me unũ ad sua gubnacula tractt̃ ꝗ ego n̄ rapinã arbitrat̃ sũ ad sede tuã ascendere. porq; uolui uiã meã in peg̃natione finire. quã loc̄ũ tuũ p gl̃a mundi sc̄lari ingenio arripere ꝗ ideo ex tua grã n̄ ex meis opib̃ ere do qd̃ t̃ placuit ꝗ placet ut ꝓ l̃s xp̃ianã tibi specialiter cõmissus. m̃ obediat specialit̃ p uice tua m̃ cõmissa. ꝗ m̃ tua grã est potestas data a do ligandi. atq; soluendi in celo ꝗ in tra. hac itaq; fiducia fretus p ecc̄lẽ tuẽ honore ꝗ defensione ex parte omn̄ipotẽtis d̃i patris ꝗ filii ꝗ sp̃e sc̄i p tuã potestatẽ ꝗ auctoritatẽ hen rico regi filio henrici imperatoris. qui cont̃ ma am ecc̄lam mandata superbia insurrexit. tocã reg ni teutonicor̃ ꝗ italie gubnacula contũdit. ꝗ omn̄is xp̃ianos a uinculo iuramẽti qd̃ t̃ fecerẽt ut facerent absoluo ꝗ ut nullꝰ ei sicut regi seruiat interdico. Dignũ ẽ enĩ ut qui studet honorẽ ecc̄lẽ tuẽ immiuere. ipse honorẽ amittat quẽ uidetur habere. Et quia sic xp̃ianus nẽ̃pstit obedire. nec ad dn̄m redit quẽ dimisit participando excõmunicatis. meaq; monita quẽ p sua salute s̃ misi te teste spnendo seq: ab ecc̄la tua rẽptans eã scindere separando uinculo eũ anathematis uice tua alligo. ut sciant gentes ꝗ cõpbent quia tues petros ꝗ sup̃ hanc petrã filius d̃i uiui edificaũ ecc̄lam meã. ꝗ portẽ inferi n̄ p̃ualebunt adusus eam. Post hec misit ad duũsos eplas idẽ anathema ꝗ causas eã manifestantes. ex quib̃ has duas intẽponẽ p̃senti opusculo curaui.

Gregorius epc̃ seruus seruor̃ omn̄ib̃ epis q̃ cupiunt animãrum intẽ oues quas xp̃e beato petro cõmisit sal̃ ꝗ aplicã benedictẽ. Audistis frs̃ kmũ. nouã ꝗ inauditã p̃sũptionẽ. audistis scelerata scismatico r̃ ꝗ nomen d̃i in beato petro blasphemantiũ garrulitatẽ ꝗ audaciã. audistis superbiã ad inuriã ꝗ tumeliã sc̄e ꝗ aplicẽ sedis elatã. q̃ se uri patres nec uiderẽt nec audierẽt unquã. nec sc̄pturarũ series aliq̃ndo apagans l̃ heretics docet eiusm. Cui malꝰ si aliq̃ndo inquã p̃ fundatã ecc̄lam ꝗ ꝓpagatã xp̃i fide precessisset exemplũ omn̄ib̃ tũ fidelib̃ p tanto cõtẽptu ꝗ conculcatione aplicẽ uno duuine auctoritatis dolendũ foret ꝗ gemendũ. Qui

ꝗ si beato petro claues regni celor̃ a dn̄o n̄ro ihu xp̃o traditas credimus ꝗ uobis p manũ ipsius ad cẽnẽ uitẽ gaudia introitũ patere cupitis cogitandũ uobis ẽ. quantũ nẽ de illata s̃ iniuria dolere debeatis. Hisi enĩ hic ubiq; p discẽtia rẽptationũ quib̃ uiã fides ꝗ cor da probantur socii passionũ efficiamini. p cul dubio n̄ estis digni ut participes fuitis con solationis ꝗ filii regni celestẽ coronã ꝗ gloriã sortiamini. Rogamus karitatẽ uiãm. ut instanter diuinã uiãm implorare studeatis. quatinus aut contra implor̃ ad penitentiã conuertat. aut repmenda eor̃ nefanda consilia qui insipientes ꝗ stulti sic qui petrã a xp̃o fundatam euertẽ ꝗ diuina p uilegia uiolare conantur ostendant.

Gregorius epc̃ seruus seruor̃ d̃i omn̄ib̃ epis. ducib̃. comitib̃. ceterisq; fidelib̃. in regno teutonicor̃ xp̃ianam fidẽ defendentib̃. sal̃ ꝗ aplicã benedictã. Audiuimus q̃sdã uiẽ uos de excõmunicatione quã in regẽ fecimus dubitare ac querere utrũ iuste excõmunicat̃ sit ꝗ si mea sententia ex auctoritate legatis censure ea q̃ debuit deliberatione p̃cesserit. Qua ꝓpter qualiẽ ad excõmunicandũ illũ adducti sumus. put ueri potuimus teste conscientia mea oculis ꝗ intellectib̃ omniũ patefacere curauimus. n̄ tam ut singulas causas que heu nunũ notẽ s̃. quasi n̄o clamore publicamus in publicũ. quã ut eor̃ opinionib̃ satisfaciamus/ qui putant nos spiritalẽ gladium temere ꝗ magis motu animi n̄ri. quã diuino metu ꝗ iustitiẽ zelo arripuisse. Cũ adhuc in diaconat̃ officio positi essemus. plata ad nos de regis actionib̃ sinistẽ ꝗ multa inhonesta fama. ꝓpter imperialem dignitatẽ ꝗ reuerentiã patris ꝗ matris eius. nec n̄ ꝓpter spem ac desideriũ correctionis suẽ. sepe eũ pluribus ꝗ nuncios admonuimus. ut a prauitate sua desisteret. ꝗ memor clarissimi generis ac dignitatis suẽ uiã suã moribꝰ quib̃ regẽ ꝗ futurũ d̃o donante imperatorẽ decetet instituere. Postquã autẽ ad pontificat̃ officium. licet indigni uenimus ꝗ illi etas parum crescerent. ꝗ iniquitas. intelligentes deũ omnipotentẽ tanto districtiũ de manu nr̃a animã illi requisituru. quanto nob̃ ta fuisset ꝗ auctoritas. multo sollicaci eũ modis omn̄ib̃ arguendo. obsecrando. increpando. ad emendationẽ uitẽ suẽ hortati sumus. Qui cũ sepe nobis deuotas salu